

عنوان مقاله:

بازیهای وانمودی در کودکان دارای اختلالات طیف اوتیسم: مطالعه مروری

محل انتشار:

دومین همایش ملی آسیب شناسی روانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

نگار شرکت نادری - دانشجوی دکتری تخصصی روانشناسی، دانشکده روانشناسی، واحد نایین، دانشگاه آزاد اسلامی، نایین، ایران

الهام فروزنده - دانشکده روانشناسی، واحد نایین، دانشگاه آزاد اسلامی، نایین، ایران

خلاصه مقاله:

نقص در مهارت‌های بازیکردن به ویژه کاستی در بازی نمادین و بازیهای ابداعی از خصیصه های کودکان مبتلا به اختلال اوتیسم به شمار میرود. از آنجا که بازی یکی از مهمترین عوامل رشد کودک محسوب میشود و میتواند امکان رشد اجتماعی و شناختی و مهارت‌های ارتباطی را فراهم آورد، مشکلات کودکان مبتلا به اختلالات طیف اوتیسم در انواع بازیهای اجتماعی و همچنین بازی وانمودی نیز مشخص میشوند بنابراین هدف مطالعه حاضر مطالعه مروری بازیهای وانمودی در کودکان دارای اختلالات طیف اوتیسم بود. روش پژوهش حاضر مروری بود و به صورت جستجوی مقالات در پایگاه های تخصصی انجام پذیرفت و مقالات مرتبط بر اساس معیارهای ورود و خروج انتخاب شدند. نتایج به دست آمده از مطالعه ی حاضر نشان دهنده این موضوع بود که کودکان دارای اختلالات طیف اوتیسم توانایی کمتری در گسترش خودانگیخته بازیهای وانمودی دارند و بیشتر متکی به الگوهای بازی آزمونگر بودند. همچنین کودکان مبتلا به اوتیسم در طبقه نمادی، بازی بسیار کمتری نشان داده اند. آنها اسباب بازیها را به یک شیوه پیچیده و خلاق استفاده نمی کنند، در عوض بازی آنها تکراری و کلیشه ای میباشد. از سوی دیگر بازیهای وانمودی به عنوان فعالیتی با قابلیت انطباق پذیری درخور توجه، نوعی وسیله برای درک و برقراری ارتباط در کودکان مبتلا به طیف اوتیسم به شمار میرود و موجب میشود در برقراری ارتباط با دیگران از نمادهای غیرکلامی استفاده کنند، ادراکشان از محیط را گسترش دهند؛ با کاوش درزمینه تعارض های پیرامون خود احساسات خود را بروز دهند؛ و بدین ترتیب خلا بزرگ بین تجارب و ادراک خود را برطرف کنند.

کلمات کلیدی:

بازی وانمودی، کودکان، طیف اوتیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1436263>

